

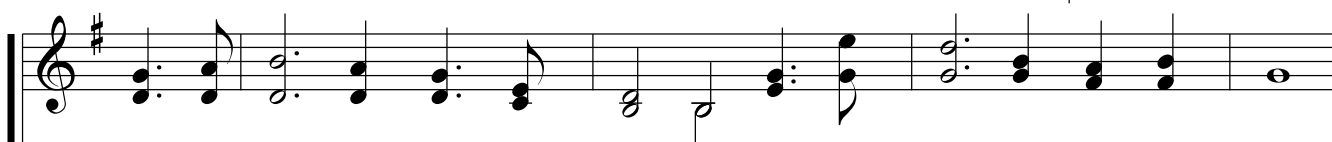
81 Obietnicę nam wymowną Ojciec dał

102 II, 142, 241

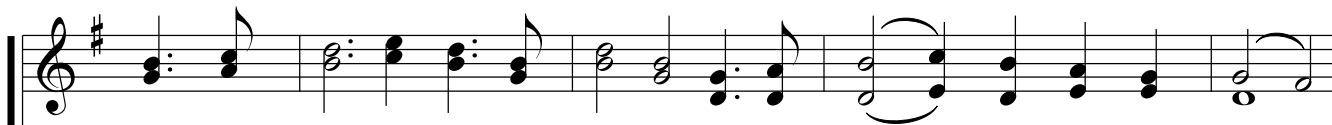
można śpiewać na mel. 242

1. Obiet - ni - cę nam wy - mo - wną Oj-ciec w łas-ce swo - jej dał,

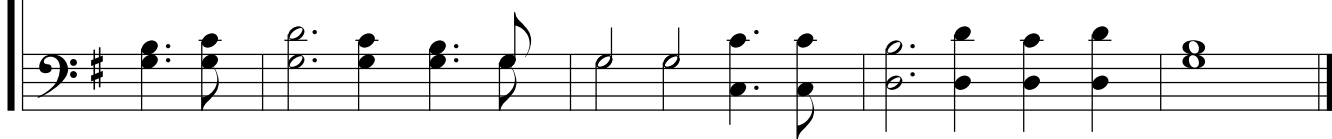
że kto wie - rzy w krew kosz-tow - ną, ten na wie - ki bę - dzie trwał.

Nad-to Oj-ciec o - bie - cu - je, kto się ziem - skich zrzek - nie praw

i Chry - stu - sa na - śla - du - je, ten do - stą - pi Bo - skich sław.

1. Obietnicę nam wymowną Ojciec w łasce swojej dał,
 że kto wierzy w krew kosztowną, ten na wieki będzie trwał.
 Nadto Ojciec obiecuje, kto się ziemskich zrzeknie praw
 i Chrystusa naśladuje, ten dostąpi Boskich sław.

2. Kogo Ojciec z ducha spłodzi, ten dla świata zmarłym jest,
 lecz w Chrystusie się odrodzi, kiedy przyjmie Pański chrzest.
 Życie trzeba złożyć w darze i u Pańskich złożyć stóp,
 czynić zawsze, co Bóg każe, wiernym będąc aż po grób.

3. Lecz gdy przejdziem za zasłonę i zwycięsko zniesiem trud,
 Pan niebiańską da koronę, wynagrodzi wierny lud.
 Chwalmy, bracia, Stworzyciela za tę głębię Jego łask,
 za zesłanie Zbawiciela, za obietnic przyszłych blask.

82
 31, 236

Ojcze z nieba, racz mi dać

1. Oj - cze z nie - ba, racz mi dać śnież - no - bia - łą sza - tę Twą,

gdy Ba - ra - nek bę - brać Koś - ciół za Mał - żon - kę swą.

1. Ojcze z nieba, racz mi dać
 śnieżnobiałą szatę Twą,
 gdy Baranek będzie brać
 Kościół za Małżonkę swą.

2. Szata ta przepuści mnie
 przez weselnej uczty drzwi,
 bo ten tylko ujrzy Cię,
 czyja szata biało lśni.

3. I już nie chcę innych szat,
 tylko ten weselny strój;
 a gdy brudny cały świat,
 Ty mnie oczyść, Panie mój.

4. Białą szatę nosić chcę,
 bo ją Zbawca kupił krwią;
 a gdy Pan zawezwie mnie,
 stanę przed Nim z szatą tą.